

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov for Færøerne om Fiskerilaan af 21de December 1917 bemyndigedes Regeringen til aarlig i Finansaarene 1918—19, 1919—20 og 1920—21 at anvende indtil 60,000 Kr. af Stats-Laanefondens Midler til Udlaan til Fiskere, bosatte paa Færøerne. Dersom den til Raadighed i et Finansaar stillede Sum ikke fuldt ud kom til Udbetaling, stillede den tiloversblevne Del af Summen til Raadighed i de følgende Finansaar. I Henhold til denne Lov er der af Statskassen udbetalt:

I Finansaaret 1918—19: 12,500 Kr. til Anskaffelse af 2 Fartøjer,

I Finansaaret 1919—20: 1,200 Kr. til Anskaffelse af 1 Fartøj.

Medens Efterspørgslen efter Fiskerilaan i de nævnte to Finansaar saaledes var forholdsvist ringe, hvilket skyldtes de af Verdenskrigen fremkaldte urolige Forhold, der virkede hæmmende paa det færøske Fiskeri, er Trangen til saadanne Laan steget i ganske overordentlig Grad i indeværende Finansaar, idet der i den forløbne Del af dette Aar allerede er indkommet Andragender om Laan til et samlet Beløb af over 300,000 Kr., saaledes at Justitsministeriet har set sig nødsaget til at nedsætte den i Loven fastsatte Maksimalgrænse for Laanesummerne (for nye Fartøjer $\frac{2}{3}$, for ældre Fartøjer $\frac{1}{2}$ af Skibets Aærdi) meget betydeligt.

Efter at Justitsministeriet havde forelagt Lagtinget Spørgsmaalet om Lovens Fornylse, har Tinget afgivet en Indstilling, der gaar ud paa, at Loven fornyes i uændret Skikkelse for Finansaarene 1921—22, 1922—23 og 1923—24, dog at den aarlige Udlaanssum forhøjes fra 60,000 Kr. til 400,000 Kr. Til Støtte for denne Forhøjelse har Lagtinget anført, at det hidtil drevne Kutterfiskeri ikke mere kan anses for tidssvarende, og at man derfor bør gaa over til Fiskeri med større Damptrawlere eller Motorskibe, hvis Anskaffelse imidlertid vil kræve større Laan.

Justitsministeriet har imidlertid ikke

ment at kunne følge Lagtingets Indstilling, men foreslaar, at Loven af 21de December 1917 foreløbig kun fornyes for Finansaaret 1921—22, og at Udlaanssummen forhøjes fra 60,000 Kr. til 150,000 Kr. Naar Loven kun foreslaas fornyet for eet Finansaar, skyldes dette, at man under de usikre Forhold, som Fiskerinaeringen paa Færøerne for Tiden er undergivet, ikke kan overse, hvorledes Udviklingen vil forme sig de kommende Aar, jfr. herved Bemærkningerne til Forslag til den for det øvrige Kongerige gældende Lov om Fiskerilaan af 9de Juli 1920, Rigsdagstidende 1919—20, Tillæg A. Sp. 5534. Naar Laanesummen foreslaas forhøjet fra 60,000 Kr. til 150,000 Kr., skyldes det dels den almindelige Prisstigning, der ogsaa omfatter Fiskefartøjer, dels den ovenfor nævnte stærke Stigning i Antallet af færøske Laanebegæringer og den derved nødvendiggjorte Nedsættelse af Laanesummernes Maksimalstørrelse, der atter bevirker, at der maa forventes Andragender om Tillægslaan, hvilke Andragender der vil være god Grund til at imødekomme. Derimod kan Ministeriet ikke tiltræde de Betragtninger, der er anført af Lagtinget for en Forhøjelse til 400,000 Kr., i hvilken Henseende bemærkes, at saavel Amtmanden over Færøerne som Landbrugsministeriet og Fiskeridirektøren har udtalt, at Kutterfiskeriet ikke kan anses for utidssvarende, at en Overgang til Fiskeri ved Damptrawlere ikke vilde være uden store Betænkeligheder, og at Laan til Anskaffelse af saadanne Skibe vilde ligge udenfor Formaalet for den hidtidige Lovgivning om Fiskerilaan.

Med Hensyn til de ældre Love for Færøerne om Fiskerilaan henvises til Rigsdagstidende 1914—15, Tillæg A. Sp. 3569—76 og 1917—18, Tillæg A. Sp. 2919—2924.

Endelig bemærkes, at der ikke hidtil er lidt noget Tab paa de af Stats-Laane-fonden i Henhold til Loven af 21de December 1917 udbetalte Beløb.